

Klawiterapia

Twórcą i propagatorem klawiterapii jest dr Ferdynand Barbasiewicz. Metoda ta polega na wzbudzeniu utraconego przewodnictwa nerwowego poprzez ucisk „chorego” miejsca specjalistycznym narzędziem zwanym „klawikiem” (łac. clavus), które w swym kształcie i wyglądzie przypomina gwóźdź. Klawiki wykonane są ze stali chirurgicznej zaprojektowanej i obrobionej laserowo tak, by narzędzie pomimo pewnej ostrości nie naruszało ciągłości naskórka pacjenta. Wspomniane zaostrenie klawika spełnia funkcję stymulującą impuls nerwowy, który dociera do kluczowych struktur układu nerwowego. Wykorzystujemy w tym celu tylko naturalne człowiekowi mechanizmy (w postaci własnych neurochemicznych przekaźników sterujących czynnikami molekularnymi) bez stosowania wspomagaczy w postaci chemii jak to ma miejsce w tradycyjnej farmakologii.

Proces rehabilitacji neurofizjologicznej jest kompozycją precyzyjnych algorytmów rozmieszczonych na ciele człowieka, zaprojektowanych pod dane schorzenie. Sama rehabilitacja neurofizjologiczna uzupełniana jest o tradycyjną rehabilitację ruchową oraz profilaktykę psychofizjologiczną (psychoterapię i odpowiednio dobraną dietę). Wszystkie wspomniane kuracje stanowią nierozłączną całość Klawiterapii, wzmacniając odbudowę utraconego przewodnictwa nerwowego i stanowiąc klucz do sprawnego i skutecznego powrotu do zdrowia.

Klawipunkturę zaleca się w okresie rekonwalescencji, jak również by przywrócić organizmowi równowagę. Dobrze wpływa na układ nerwowy, znosząc jego napięcia, hormonalny, pokarmowy i regenerację organizmu. Podczas sesji terapeutycznej pacjent relaksuje się i odpręża. Dlatego też klawiterapię poleca się osobom stabilnym emocjonalnie, zestresowanym lub z pewnymi zaburzeniami psychicznymi, w tym z depresją.

mgr Tomasz Judek

